

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.439/2023/14.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke
Dr. Demeter Zsuzsanna, előadó bíró
Dr. Somogyi Gábor, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Dr. Boros Tibor, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2024. január 25.
Az ügy tárgya: csalás büntette és más bűncselekmények
Terhelt: ...
Elsőfok: Kecskeméti Járásbíróság, 18.B.261/2018/80., ítélet, tárgyalás, 2021. október 12.
Másodfok: Kecskeméti Törvényszék, 12.Bf.277/2022/8., ítélet, nyilvános ülés, 2022. december 15.
Az indítvány előterjesztője: a terhelt
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a csalás büntette és más bűncselekmények miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Kecskeméti Járásbíróság 18.B.261/2018/80. számú és a Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú bíróság 12.Bf.277/2022/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Kecskeméti Járásbíróság a 2021. október 12-én kihirdetett 18.B.261/2018/80. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki 44 rendbeli – ebből 23 rendbeli esetben folytatólagosan elkövetett – csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc)

alpont, 24 rendbeli esetben (5) bekezdés b) pont, 18 rendbeli esetben (4) bekezdés b) pont, 2 rendbeli esetben (3) bekezdés b) pont] és sikkasztás büntetében [Btk. 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (5) bekezdés b) pont]. Ezért őt – halmazati büntetésül – 4 év 9 hónap szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg és 54.870.000 forint erejéig vagyoneklobzást rendelt el.

[2] A terhelt és védője fellebbezései folytán másodfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2022. december 15-én meghozott 12.Bf.277/2022/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta; a vagyoneklobzás összegét 50.720.000 forintra leszállította, érdemben egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] 2. A jogerős ítéletben megállapított tényállás felülvizsgálattal érintett I.-III. pontjában írt lényege szerint a terhelt 2013 és 2016 közötti években olyan befektetési lehetőséget ajánlott, miszerint a befektetők által átadott pénzeszegeket felhasználva, többnyire végrehajtási eljárás alatt álló ingatlanokat árverés előtt kedvezményes áron megvásárol, majd egy kialakult vevői kör részére a vételárnál magasabb eladási áron értékesíti, amely ellenértékből a befektetett összeg után havi rendszerességgel 7-10%-os jutalékot fizet a befektetőknek.

[4] A befektető sértettek a terhelttel szóbeli, illetve írásbeli kölcsönszerződéseket, befektetési szerződéseket kötöttek, illetve magánszemélyek közötti pénzátadásról szóló átvételi elismervényeket írtak alá, amely elismervények tartalma szerint a terhelt a sértettektől átvett pénzeszegek felett szabadon rendelkezhetett, azonban a terhelt és valamennyi sértett között létrejött szóbeli megállapodás értelmében a terhelt a pénzeszegeket a fentiek szerinti ingatlanbefektetésekre fordíthatja, és ennek eredménye után fizet a sértetteknek jutalékot.

[5] E megállapodások alapján az elsőfokú ítéletben megnevezett 32 sértett 2013 első felétől 2016. április 18. közötti időszakban – húsz sértett több alkalommal, részletekben de összesen – 500.000 és 34.000.000 forint közötti összegeket adtak át a terhelt részére készpénzben, vagy utaltak át a terhelt által megadott bankszámlaszámra.

[6] A terhelt a sértetteket jogtalan haszonszerzés céljából tévedésbe ejtette, miután a sértettek által átadott, illetve átutalt pénzeszegek vonatkozásában befektetéseket nem teljesített, azok már a megállapodások megkötésének időpontjában sem álltak szándékában, továbbá a terheltnek nem is állt módjában a befektetések teljesítése, így a sértetteknek kárt okozott, amelyek részben térültek meg (tényállás I. pont).

[7] A terhelt 2014 és 2015 közötti években az elsőfokú ítélet tényállásában megnevezett sértett személyekkel ingatlanvásárlásra irányuló megbízási szerződéseket kötött, amelyek tartalma szerint a terhelt a sértettek által meghatározott tulajdonságokkal rendelkező ingatlanokat vétel céljából felkutatja, majd a sértettek által átadott pénzeszegeket előleg, illetve foglaló kifizetése céljából felhasználja.

[8] A megállapodások alapján 9 sértett 2014. április 11. és 2015. szeptember 25. között – hárman több alkalommal, részletekben, de összesen – 1 millió és 22 millió forint közötti összegeket adtak át a terhelt részére, illetve utaltak át a terhelt által megadott bankszámlaszámra ingatlan vásárlási célból előleg, illetve foglaló kifizetésére.

[9] A terhelt a sértetteket jogtalan haszonszerzés céljából tévedésbe ejtette, tekintettel arra, hogy a sértettek által átadott, illetve átutalt pénzeszegeket előleg, illetve foglaló kifizetése céljából nem használta fel, a sértettek részére történő ingatlanvásárlások, illetve az átadott pénzeszegeknek a szerződésekhez meghatározott célból történő felhasználása már a megállapodások megkötésekor sem állt szándékában, így a sértetteknek kárt okozott, amely részben térült meg (tényállás II. pont).

[10] A terhelt 2015. január 25. és június 20. között 3 sértettel kötött szóbeli kölcsönszerződést, amely tartalma szerint a sértettek a terhelt részére 150.000 és 11.000.000 forint közötti nagyságú pénzüsszegeket adtak át kölcsön jogcímén azzal, hogy a terhelt a pénzüsszegeket meghatározott határidőre visszafizeti.

[11] A terhelt a sértetteket jogtalan haszonszerzési célból fizetési készsége és képessége tekintetében tévedésbe ejtette, tekintettel arra, hogy a terheltnek már a kölcsönszerződések megkötésekor sem állt szándékában a kölcsönösszegek visszafizetése, arra jövedelmi és vagyoni viszonyai miatt reális lehetősége sem volt, így a sértetteknek kárt okozott, amely részben térült meg.

[12] II. 1. A jogerős ítélet ellen a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt, a felülvizsgálat törvényi okaként a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára való hivatkozással.

[13] Indokolása szerint az eljáró bíróság téves ítéletet eredményező abszolút anyagi jogi szabálysértést követett el azzal, hogy az ítéleti tényállás I.-III. pontjában írt cselekményeket csalás büntettének minősítette.

[14] Kifejtette, hogy a szerződő felek befektetésre szerződtek, tisztában voltak azzal, hogy milyen célból fektetnek be, hogy a befektetés nem idő-, nem hozam- és nem tőkegarantált, és tájékoztatást kaptak a kockázati tényezőkről is, így nem történt a részéről sem tévedésbe ejtés, sem tévedésben tartás, és szándékos károkozás sem. Utalt rá, hogy az eljárásban az is kiderült, hogy a befektetők pénzéből sem ő, sem a hozzátartozói nem gazdagodtak, a hatóság semminemű vagyongyarapodást, nagy értékű ingó vagy ingatlan vagyont nem tudott felkutatni, sőt a terhelt ingatlana is végrehajtás alá került, így a saját célra történt felhasználásra sem került sor.

[15] Álláspontja szerint miután az általa végzett tevékenységhez kétségtől törvényi felhatalmazása és jogosultsága nem volt, a Btk. 408. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott jogosulatlan pénzügyi tevékenység büntette megállapításnak lett volna helye.

[16] Kifejtette, hogy az üzletszerűen elkövetett csalás bűncselekményének törvénysértő minősítése folytán a halmazatra figyelemmel a büntetési tétel két évtől tizenkettő évig terjedő szabadságvesztés, így a törvénysértő minősítés folytán vele szemben az eljáró bíróságok – figyelemmel a halmazati büntetés kiszabásának szabályaira is – eltúlzóan súlyos büntetést szabtak ki.

[17] Mindezek alapján elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását, a helyes minősítés megállapítását és a törvénynek megfelelő, de tartamát tekintve jóval enyhébb halmazati büntetés kiszabását indítványozta.

[18] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.521/2023/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak találta és a támadott határozatok hatályában fenntartására tett indítványt.

[19] Indokolása szerint az indítvány figyelmen kívül hagyja az irányadó tényállást, azon belül is a bűncselekmény jogi minősítése szempontjából meghatározó jelentőségű tudati tény, mely szerint a terheltnek a pénzüsszegek különböző jogcímen való beszedésekor nem állt szándékában a szerződés szerű teljesítés, de arra jövedelmi és vagyoni viszonyai miatt reális lehetősége sem is volt, míg a tényállás IV. pontja tekintetében az állapítható meg, hogy a bankszámlájára befizetett pénzüsszeget a megállapodás ellenére nem utalta tovább, hanem azt jogtalanul eltulajdonította.

[20] A cselekmények minősítése körében azt fejtette ki, hogy miután a terhelt a tényállás I.-III. pontjában meghatározott pénzüsszegeket teljesítési képesség és akarat nélkül, csalárd

szándékkal vette át, akkor nem jogosulatlan pénzügyi tevékenységet folytatott, hanem a sértettek tévedésbe ejtése útján jutott a tényállás szerinti pénzösszegekhez jogtalan haszonszerzési céllal, amellyel az ott írott mértékű kárt okozta, mindez pedig a csalás törvényi tényállási eleminek felel meg. A terhelti magatartás a tényállás IV. pontjában sem a jogosulatlan pénzügyi tevékenység törvényi tényállásába illeszkedő tevékenység, hanem sikkasztás bűncselekményeként értékelendő, mivel a pénzösszeg továbbutalását elmulasztotta és azt jogtalanul eltulajdonította. Tekintettel arra, hogy a terhelt az általa átvett összeggel pénzügyi műveletet végezni nem kívánt, a sikkasztás és jogosulatlan pénzügyi tevékenység halmazata nem áll fenn.

[21] 3. A terhelt a Legfőbb Ügyészség átiratára tett írásbeli észrevételében a felülvizsgálati indítványát – lényegében az indítványban foglaltak megismétlésével – változatlanul fenntartotta.

[22] **III.** A terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítvány alaptalan.

[23] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozatával szembeni jogi – és nem pedig ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja, és kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[24] A Be. 659. § (5) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ügydöntő határozatot – a feltétlen hatályon kívül helyezésre vezető okok kivételével – csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül.

[25] A terhelt indítványában a felülvizsgálat okaként kizárólag az ítéleti tényállás I.-III. pontjaiban írt cselekménnyel összefüggésben hivatkozott büntető anyagi jogi hibára, és azzal összefüggésben jelölte meg a felülvizsgált törvényi okát a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjában.

[26] 2. A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont első fordulat ba) alpontja szerint valóban felülvizsgálati ok, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt törvénysértő büntetést szabott ki. Az indítvány ezt állítja, nevezetesen, hogy a jogerős ítéleti tényállás I.-III. pontjában írt cselekménnyel összefüggésben a bűncselekmény vagyoni elleni bűncselekményként minősítése törvénysértő, az valójában gazdálkodás rendjét sértő bűncselekmény, erre tekintettel pedig a vele szemben kiszabott büntetés is törvénysértően súlyos. Az indítvány pedig helyesen hivatkozott arra is, hogy törvénysértő minősítés esetén a büntetés abban az esetben is lehet törvénysértő, ha a törvényes minősítésnek megfelelő büntetési tétel keretei között került kiszabásra (Kúria Bfv.II.1168/2015/12., Bfv.III.907/2016/6., Bfv.I.830/2020/7.).

[27] 3. A felülvizsgálatban a tényálláshoz kötöttség szigorú szabálya érvényesül. Ennek megfelelően a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés], és a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés].

[28] A tényállás irányadósága azt jelenti, hogy a felülvizsgálat során nemcsak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan. Nem vizsgálható az sem, hogy az eljárás bíróságok a bizonyítási eljárást kellő terjedelemben és alaposan folytatták-e le, a bizonyítási eljárás során vétettek-e esetlegesen valamilyen hibát, továbbá az sem, hogy mely bizonyítékokat és milyen okból fogadtak el, illetve, hogy egyes bizonyítékokat helyénvalóan vetettek-e el. A felülvizsgálat során az alapeljárásban

megállapított tényállás abban az esetben is irányadó, ha az hiányos, nem kellően felderített, és nem áll mindenben összhangban az iratok tartalmával. A tényállás kiegészítésére, helyesbítésére nincs jogi lehetőség.

[29] A következőkes ítélkezési gyakorlat szerint a bíróság tényfelderítési kötelezettsége kiterjed minden, a büntetőjogi elbírálás szempontjából lényeges releváns jelenségre. Az ennek eredményeként az ítéleti tényállás személyi és történeti részében rögzített ténymegállapítások nem kizárólag fizikai jellegű történések, külvilágban megvalósult események, hanem ún. belső történések, az elkövető tudattartamára – az egyes események megtörténtére vagy meg nem történtére vonatkozó ismereteire, céljaira – vont következtetés, a terhelt tudatára vonatkozó ténymegállapítások is lehetnek.

[30] E tudattartalom ténybeli megállapítását azonban határozottan el kell különíteni a bíró ítélkezési tevékenységének másik alapvető területétől, a megállapított tények jogi értékelésétől: a büntetőjogi felelősség kérdésében történő döntéstől, a cselekmény minősítésétől és a büntetés kiszabásától. Míg ugyanis az előbbi esetben a különböző tartalmú bizonyítékok egybevetésére, megszerzésük törvényességük vizsgálatára, valóságtartalmuknak, bizonyító erejüknek a logika szabályai szerinti mérlegelésére, ennek eredményeként tények megállapítására kerül sor, addig a jogi értékelés a valónak már elfogadott fizikai és tudati tényeknek a jogi normával történő egybevetése a törvény szövegének való megfeleltetése.

[31] Jelen ügyben az irányadó tényállás

- I. pontja szerint a terhelt ingatlan értékesítésre épülő befektetési lehetőséget ajánlott havi rendszeres jutalékfizetés mellett;

- a terhelt és a sértettek szóbeli, illetve írásbeli kölcsönszerződéseket, befektetési szerződéseket kötöttek, illetve magánszemélyek közötti pénzátadásról szóló átvételi elismervényeket írtak alá;

- az elismervények tartalma szerint a terhelt a sértettektől átvett pénzösszegek felett szabadon rendelkezhetett, azonban a terhelt és valamennyi sértett között létrejött szóbeli megállapodás értelmében a terhelt a pénzösszegeket ingatlanbefektetésekre fordíthatja, és annak eredménye után fizeti a sértetteknek jutalékot;

- a terhelt a sértettek által átadott, illetve átutalt pénzösszegek vonatkozásában befektetéseket nem teljesített, azok már a megállapodások megkötésének időpontjában sem álltak szándékában, továbbá a terheltnek nem is állt módjában a befektetések teljesítése.

[32] - II. pontja szerint a terhelt a sértettekkel ingatlanvásárlásra irányuló megbízási szerződéseket kötött;

- a szerződés tartalma szerint a terhelt a sértettek által meghatározott tulajdonságokkal rendelkező ingatlanokat vétel céljából felkutatja, majd a sértettek által átadott pénzösszegeket előleg, illetve foglaló kifizetése céljából felhasználja;

- a terhelt az e célból átadott vagy átutalt pénzösszegeket előleg, illetve foglaló kifizetése céljából nem használta fel, az már a megállapodások megkötésekor sem állt szándékában.

[33] - III. pontja szerint a terhelt a sértettekkel szóbeli kölcsönszerződéseket kötött;

- a szerződés tartalma szerint a sértettek a terhelt részére kölcsön jogcímén pénzösszegeket adták át, melynek a terhelt meghatározott határidőre való visszafizetését vállalta;

- a terheltnek már a kölcsönszerződések megkötésekor sem állt szándékában a kölcsön összegek visszafizetése, arra a jövedelmi és vagyoni viszonyai miatt reális lehetősége sem volt.

[34] A jelen esetben annak rögzítése, hogy a terheltnek az általa részben befektetések, részben előleg, illetve foglaló kifizetése, ingatlanvásárlások, valamint kölcsön címén átvett összegeknek az általa a sértettekkel megkötött szerződésekben meghatározott célokból történő felhasználása, a kölcsönösszegek visszafizetése, már a megállapodások megkötésének időpontjában sem állt szándékában, továbbá, hogy azok teljesítése, illetve a kölcsönösszegek visszafizetése nem is állt módjában, miután arra jövedelmi és vagyoni viszonyai miatt reális lehetősége nem is volt, a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységén alapuló tudati ténymegállapítás, melynek vitatása a jogerős határozat által megállapított tényállás támadásának tekinthető. Erre tekintettel ebben a részében a felülvizsgálati indítvány a törvényben kizárt.

[35] 3. A terhelt bűnösségére vont következtetés azonban már jogkérdés, és ekként a felülvizsgálat tárgya lehet, azonban azt a jogerős ítélet tényállása, ekként az említett tudati tények alapulvételével kell elbírálni.

[36] A Btk. 373. § (1) bekezdése szerint csalást követ el, aki jogtalan haszonszerzés végett mászt tévedésbe ejt tévedésben tart és ezzel kárt okoz.

[37] A csalás minősítési rendszerében az okozott kár összegének {szabálysértési, kisebb, nagyobb, jelentős, különösen nagy vagy különösen jelentős [Btk. 459. § (6) bekezdés]}, valamint a kár szerinti minősítéshez kapcsolódóan különböző minősítő körülményeknek (szituációs elemek, speciális passzív alanyi kör) van jelentősége. Ennek megfelelően a csalás lehet tulajdon elleni szabálysértés [a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 177. § (1) bekezdés b) pont első fordulat], vétség [Btk. 373. § (2) bekezdés] és büntett [Btk. 373. § (3)-(6) bekezdés].

[38] A minősítés szempontjából irányadó elkövetési értékeket a Btk. 459. § (6) bekezdése határozza meg; a kár ötvenezer-egy és ötszázezer forint között kisebb, ötszázezer-egy és ötmillió forint között nagyobb, ötmillió-egy és ötvenmillió forint között jelentős [Btk. 459. § (6) bekezdés a)-c) pontok]. A cselekmény pedig – jelen ügyben relevánsan – súlyosabban büntetendő, ha az adott kárértékre elkövetett csalás üzletszerű is.

[39] A Btk. 408. § (1) bekezdés b) pontja alapján jogosulatlan pénzügyi tevékenység miatt felel, aki törvényben előírt engedély nélkül befektetési szolgáltatási, illetve befektetési szolgáltatási tevékenységet kiegészítő szolgáltatási, árutőzsdei szolgáltatási, befektetési alapkezelési, kockázati tőkealap-kezelési, tőzsdei, elszámolóházi központi értékhatári vagy központi szerződő fél tevékenységet végez.

[40] A csalás törvényi tényállásához képest a jogosulatlan pénzügyi tevékenység törvényi tényállása kerettényállás, amelyet igazgatási normák töltenek ki tartalommal. Ezen jogszabályok engedélyhez kötik a feltüntetett tevékenységek végzését, az elkövetési magatartás pedig ezen tevékenységek engedély nélküli végzése.

[41] Az irányadó tényállás – mindhárom tényállási pont esetében – azt rögzíti, mely szerint a terhelt teljesítési képesség és készség nélkül, csalárd szándékkal vette át a sértettektől a tényállásban meghatározott pénzösszegeket, vagyis jogtalan haszonszerzési céllal, a sértettek tévedésbe ejtése útján jutott a pénzösszegekhez, amellyel a tényállásban írt összegű károkat okozta az egyes sértetteknek {Kecskeméti Járásbíróság 18.B.261/2018/80. [11], [15] és [18] bekezdés}.

[42] Az, hogy a terhelt a sértetteket haszonszerzés céljából tévedésbe ejtette, valójában azt jelenti, hogy már a pénzösszegek megszerzésekor sem állt szándékában azoknak a befektetés, illetve az ingatlanvásárlással összefüggésben a megállapodás szerinti célra fordítása, illetve a kölcsön szerződések esetében a visszafizetése. A befektetések estében pedig az, hogy a befektetés nem hozamgarantált, nem jelenti azt, hogy a kapott tőke befektetését meg sem kell

próbálni és az eleve saját célra fordítható, márpedig az irányadó tényállás éppen ezt tartalmazza.

[43] A terhelt tevékenysége tehát messze nem kizárólag abban merült ki, hogy megszegte a jogosulatlan pénzügyi tevékenység, mint büntető törvényi tényállás tartalmát kitevő háttérjogszabályok előírásait.

[44] Annak az elkövetőnek a magatartása, aki egyébként törvényi engedély és erre irányuló valós szándék hiányában állítja magáról, hogy befektetési tevékenységet végez, – értelemszerűen – nem más, mint megtévesztés, a sértettek pénzének megszerzése, a jogtalan haszonszerzés érdekében {Kúria Bhar.III.1.515/2019/10. [69]}.

[45] Mindezek alapján a jogerős ítélet törvényesen minősítette az ítéleti tényállás I.-III. pontjaiban írt cselekményeket vagyon elleni bűncselekménynek, a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározottak szerinti csalásnak.

[46] 4. A terhelt felülvizsgálati indítványa a minősítés terheltre kedvezőbb módosítása esetére kedvezőbb joghátrány alkalmazásának lehetőségét is felvetette.

[47] A felülvizsgálatban a jogerős ítéletben kiszabott büntetés önmagában nem, hanem csak feltételhez kötötten vizsgálható; az említett jogszabályi hivatkozás első fordulata alapján akkor, ha a büntetés törvénysértő volta a cselekmény téves minősítésére, a második fordulata szerint pedig akkor, ha a büntető anyagi jog más szabályának megsértésére vezethető vissza [Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpont]. Következésképp téves minősítés vagy más anyagi jogszabálysértés hiányában a kiszabott büntetés neme és mértéke felülvizsgálat tárgya nem lehet; amennyiben a minősítés törvényes és a büntetés egyéb anyagi jogszabályt sem sért, a mérlegelési jogkörben, törvényes keretek között kiszabott büntetés mértéke a felülvizsgálati eljárásban nem támadható [Kúria Bfv.I.1.502/2016. (BH 2017.219.II.), Kúria Bfv.I.415/2016. (BH 2016.264.II.)].

[48] Jelen ügyben az indítvány téves minősítésre hivatkozása [Be. 649. § (1) bekezdés b) pont első fordulat ba) alpont] nem vezetett eredményre, ekként a büntetés mértéke önmagában már nem lehetett felülvizsgálat tárgya.

[49] Mindezekre tekintettel – miután a Kúria olyan felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt – a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen eljárva, a terhelt tekintetében a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[50] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban – a Kúria elnöke számára a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdésében biztosított felhatalmazás alapján, a Kúria ügyelosztási rendjének IV.6. pontjában írt rendelkezés nyomán – öttagú tanácsban járt el.

[51] **IV.** A végzés ellen a Be. 6. § (4) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek, felülvizsgálatát pedig a Be. 650. § (1) bekezdésének b) pontja zárja ki.

[52] Az ugyanazon jogosult általi ismételt indítvány előterjesztésének tilalma, illetve az azonos tartalmú indítvány ismételt előterjesztésének tilalma a Be. 652. § (6) és (7) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdése alapján az ilyen indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Metzing Márton s.k. bíró, Dr. Boros Tibor s.k. bíró